

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . . . 20 кор.
на пів року . . . . . 10 кор.
на чверть року . . . . . 5 кор.
на місяць . . . . . 1-70 кор.

За границею.

на цілий рік . . . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш мидоста і віра не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові, що для крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Добровського (Хорунжий). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавемана.

Русланець звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламіці пропечатані вільні від порта. — Оголошеня значайш приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надєслані» 40 с. від стрічки. Подвійні і приватні донесеня по 3) с. від стрічки.

Оружжя Росія в бюджеті на 1904. р.

(*) Як найновіші вїсти з далекого Сходу вказують, війна між Росією а Японією неминуха. Задля того буде цікаво розглянути державний бюджет Росії на 1904, який міністер скарбу предложив з новим роком цареві. Виряді містить він лише сухі числа, але сі числа говорять багато, особливо як зверне ся бачність на заголовки видатків. Бюджет на рік 1904 вказує рівновагу між розходами і приходами, котрі устанавлено по 2178 мільонів рублів, а звичайно розходи в порівнянню з минулим роком більші о 86 мільонів рублів. Одна цікавіша для заграниці ся обставина, що майже ціла сума виспих видатків призначена на військові і стратегічні цілі.

Передовсім розходи міністерства війни виспі о 308 мільонів рублів або о 117 мільонів корон, як вторік, а при тім ще й се зазначити треба, що ся підвишка, котра рівнає ся майже половині звичайних розходів австро-угорського військового бюджету, не є там вставлена лише яко одноразова позичка. Вивід міністра російского скарбу виразно каже, що сегорічна підвишка військового бюджету сих поясняє ся, позаяк «з роком 1904 починає ся нове п'ятилітє, для котрого з найвисшого приказу для нормальних потреб устанавлено новий етат військового ресорту». Таким способом є се на пять літ важна підвишка бюджету, котрою російский «нормальний бюджет військовий» підвищено на 360-75 мільонів рублів або 1374 мільонів корон, отже своєю цифрою 1-3 мільярда перевищає в пятеро австро-угорский військовий бюджет. Таке значне підвишенє викликало би в інших державах кількомісячну писанину по дневниках, а тимчасом російське дневницарство збуло сей факт короткою звісткою, що тут «не розходить ся о надзвичайний розпорядок, який давав би привід до якихсь комбінацій, позаяк та квота не така велими значна».

Ся підвишка військового бюджету російского не споводована якимсь новим уоруженєм або новими інвестиціями військовими. Під заголовком «розходи для нового уоруженя війська» Росія вже більш як від десяти років щорічно вставляла до бюджету по 20—25 мільонів рублів, а крім того щорічно більше як 10 мільонів рублів на «вистаченє артилерії і уоруженє», як також суму на «удержанє артилерії в кріпостях». Сегорічна підвишка відносить ся до заголовка «резервовий кредит», що зріс з чотирох на 20 мільонів рублів, а решта надвишки припадає на ріжні заголовки. Видатки сі показали ся потрібними наслідком помноженя полків і баталіонів в Європі і в східній Азії.

Голова частина надзвичайних розходів призначена на будову залізниць, а іменно кругло 210 мільонів рублів або 800 мільонів корон. З того припадає лише около 20 мільонів на сибірську залізницю, решта призначена на інші залізницї переважно стратегічні. До сих належать звернені до ав-

стрийської границі залізницї Бологов-Сядлиці і Москва-Ковель, дальше Московська окружна залізниця, дальше залізниця з Петербурга до озер Ладога і Онега і з Петербурга до Вятки в напрямі Уралу, Гродно-Зевляни і Ломска-Новокаменка і т. д.

З розширенєм залізничої сіти поступає також рівномірно помноженє числа вагонів, на котрі окремо призначено около 20 мільонів рублів. Цікаво, що в теперішнім бюджеті російским до звичайних видатків на дороги в європейській Росії річних 88 мільонів додано ще 12 мільонів, а для торгової плавної і пристаній утворено окрему від міністерства комуникацій «головну управу», для якої вставлено в бюджеті суму 16½ мільона рублів.

Годі в рамках короткої статі оцінити військову досяглість сегорічного російского бюджету державного, тим менше, що не виказано ще всіх трає залізниць, які намірено будувати. Так само не виказано нових полків і помноженя війська, яке має бути переведене. Але наразі цікаво сконстатувати, що з дво-мільярдового в рублях (або 8 мільярдового бюджету в коронах) Росія призначила 478 мільонів рублів на військо і флоту, отже понад 22%, а окрім того 680 мільонів на залізницї і 16 мільонів на торгову флоту і пристани, і тим способом більше як воловину видатків жертвує на чисто воєнні або воєнно-маринарські, в часті посередно стратегічні цілі.

На денне світло!

Є люди як і комахи, що не чують ся своїми на денним світлі. Комахи в фізіологічних причин, люди очивизно... з моральних. Тому то і «Селянина», ані его редактора Демянчука не можна віде задріти за дня. Але ось Демянчук появил ся був з москвофільською шайкою в Бродах, а тепер его «Селянина» цитує Gazeta narodowa в тій самій цілі.

«З заявою б. членів соймового руского глєбу — пише Gaz. narodowa — взивлючою виборців, щоби віддали їм на ново свої голоси, не солідаризує ся (!) «річню ludowe» (видаване за польскі гроші) «Руский селянин». Читаємо там, що не всі сецесіоністи ставали перед своїми виборцями. Пр. п. Барабан не скликував ані одного віча, а декотрі послаи довідали ся на вічах зовсім що иншого, ніж запрошенє до нового кандидованя. Посла Богачевского мусіла в Рожітові боронити (!) жандармерія пер-д розсердженими виборцями, котрим вже було досить его крикляві політики, а послом Барвіньским так угішали ся виборці (!) в Бродах, що на его прийняє закупили копу гнилих яєць і обкинули его ними від стіп аж до голови, а на відїзд засьпівали ему «вічная память». З яким же чолом сьміють твердити рускі послєи, що селяни домагають ся опять їх вибору. Нехай ті панки опікують ся рускими ученими панами по містах, нехай їх учать патріотизму... Нехай полишать хлонів, бо хлони дадуть собі раду і без них. За добрий примір нехай вам послужать Мазури. Більша частина мазурских послєи, то самі селяни, а преці дають собі раду в соймі і працюють з пожитком для своїх виборців.

В повіті брідским висувають селяни кандидатуру селянина Ничая з Чех і о. Еффиновича. В повіті долиньским против о. Богачевского висувають кандидатуру о. Навроцкого; против д-ра Могильняцкого в Рогатині і д-ра Короля в Жовкві ставлять селянські кандидатури. В лїським повіті буде кандидувати польский селянин Міляк против Старуха. Для сецесіоністів є ті повіті сильно zagrożені, позаяк згадані кандидати тіпять ся популярністю серед селян».

Замість відповіди «Рускому селянинови», хочемо витягнути на денне світло перед наших читачів, чий се є орган і хто такий его редактор Демянчук, якого польска гаката салує ся випхати на особу, надаючи тон в руско-польских взаминах. Тимбільше ми примушені се зробити, що як нас запевнювано, сей Демянчук носить ся в пляпом не на жарти, довіряючи кацапо-польскому піднертю, виступити в однім з «загрожених» повітів з власною кандидатурою, виручаючи як редактор «Руского селянина» одного з тих кандидатів-селян, яких тепер хитро висуває.

Отже в посліднім своїм числі львівский тижневник Reformatör ось яку подає силуетку сей креатури, що носить імя Антін Витовт Демянчук:

Антін Витовт Демянчук, тепер редактор «Руского селянина», співробітник Dziennik-a polsk-ого і Karykatur в руских справах, а колись народний учитель, відтак адвокатский дюрніст, бувший дюрніст банку «Славія», бувший анлікант при кравім видлілі, уродив ся в селі Забереже коло Станиславова. Зя вчасноі ще молодости він пустив ся на широке поле, поплив через филі бурливого життя. І так:

За свідочством карних актів у Львові С. Ш в 11/II 1897 був обжалований за крадіж золотого годинника на шкоду одной п. Олені Вишневскої у Львові. З браку доказів увільнений від сего закиду до ч. 2912997, він вніс жалобу за очерненє против п. Олені Вишневскої, однакож налякав ся, дєв сираві упасти, відступаючи від обжалованя.

Як свідчать акти регістратури кравого суду у Львові, він мав доходженє за злочин з §. 181 к. з. (спроневірене), однак его увільнено, натомість вироком кравого суду карного у Львові засуджено за переступ з §§. 461 і 496 на 2 місяці арешту і сю кару він скінчив дня 28/II 1898 у Львові

Вироком п. к. Окружного Суду в Станиславові з 9. падолиста 1898 Вр. 1372/98 Антін Витовт Демянчук став засуджений за злочин крадіжи з §§. 171 і 173 на кару осьмимісячної тяжкої вязниці, заостреної постом що тижня, варазом по мысли §§. 4 і 5 закона з 10/5 1873 ч. 108 віддано его під поліційний нагляд.

Крадіжи він допустив 9. вересня 1895 на особі жителя Михайла Бесараба в сей спосіб, що вломив ся до замкненого помешканя Бесараба і ему з замкненої шафи забрав зимовий плащ вартости 40 зр., нагортку вартости 10 зр., простирало вартости 3 зр., сорочку вартости 4 зр., парасоль вартости 1 зр., сподні вартости 9 зр. і сцизорик вартости 50 кр. або присвоїв собі чужих річий загальної вартости 87 зр. За сей вельми ризиковний (!) крок в дтерпів Демянчук кару 8-місячної тяжкої вязниці в Дуброві біля Станиславова.

Однак нехай ніхто не думає, що на сім

скінчила ся «мученича дорога» нашого «мужа будуччини».

Бо після свідчення Дирекції Карного Заведення в Станиславові з 10. липня 1899 ч. 2290 вправді его випущено з сей вязниці, але на жаль відставлено до ц. к. гарнізонного суду в Чернівцях, який то суд шукав за ним немилосердно задля злочину дезерції з військових рядів і за крадіжки, сповнені підчас дезерції.

Вкінці по 5-місячній слідчій вязниці гарнізонний суд під проводом генерал-майора Матта признав его винним злочину дезерції і крадіжки та засудив его на кару п'ятимісячної в'язниці. Понеже вчислено ему до кари слідчу в'язницю, тому випущено его на волю.

Нових крадіжок, після вироку військового суду, він допустив ся був на особі д-ра Візенберга в Янові на 9 К, а спроневіревя на особі адв. Добровольського в Долині на 12 К. Крім сего він допустив ся обманства в Янові в сей спосіб, що при кінці жовтня 1897 р. забрав від Ліпи Маргуліса 20 К ніби то в цілі доручення староству в Городку такси за податковий аркуш, а єї гроші присвоїв собі.

З гарнізонного суду в Чернівцях мав бути відданий під нагляд поліції в Забережу. Але ореченем вишого кравного Суду з 25. XII. 1898 знесено ему поліцейний нагляд «бо в своїй громаді приналежности в Забережу не міг би найти заробку».

Минуло кілька літ і нині той сам Антін Витовт Демянчук є великим дневникарем, нині є співробітником Dziennik-a polsk-ого, нині він є приятелем Бронислава Лясковниці-ого, сего польского патріота і секретаря товариства польских дневникарів. Такого приятеля тільки погратуляти вам, панове!

Вкінці належить піднести і се, що Демянчук в р. 1902 по якихсь там непорозуміннях грошевих в редакції «Діла», де був співробітником, стрілив до себе з револьвера в самоубийчій намірі, полишивши картку сего змісту: «Не вір нікому!» Тоді на жаль відратовано Демянчука супротив чого справджує ся проповідка: хто мав висіти, не згине навіть від... револьврової кулі.

З оттаким то чоловіком удержують дружбу редактори «Галичаніна» і висилають его з «місцями» викликували бурд на вічах, оттакі то креатури польска гаката хоче накинути на провідника «почтївего людку рускего» і видвигнути его на «рускего посла»...

Заробкова еміграція.

Вже підчас хліборобских страйків ми вказували на те, що се було паліятивне средство, бо тільки негативне, яке не в силі тревало поліпшити заробок нашого рільного робітника, коли буде звшка робучої сили, буде існувати

конкуренція в подажі праці. І справді на сю дорогу вступили наші народні провідники та замість стягати на селян страйками війскові асистенції та судові кари, вказують їм спосіб обильного заробку і ширшого світогляду в заробковій еміграції.

Іде тепер до весни і вже заздалегідь нашим людям треба уложити собі: хто зможе поїхати на зарібки, а хто мусить лишити ся дома коло газдівства, куди і як їхати, щоби не попасти в руки визискувачам, або не стягнути на себе яких инших непрямностей. В сій справі подала деякі ради «Свобода», які отсе наводимо в тім пересвідченню, що охочих емігрувати до Прусів на заробітки буде сего року велика сила і що для порядку та точности в подорожі таких мас єї ради будуть хосенні:

Кого не приймають? На роботу до Прус не кожного приймають. Не приймають тих, що перед груднем мусять іти до війска, на вправи, чи на маневри. Хто має перед груднем іти до війска, нехай до Прус не їде, бо ему обтягнуть з платні за дорогу і еще заплатити кару за се, що здурив Пруса. Прус не приймає на роботу вагітних жінок. Кожду вагітну жінку завернуть від границі і она буде мати втрату, бо за дурно заплатити за дорогу. Як котра заїде аж на місце роботи і коли там покаже ся, що она вагітна, то єї наженуть і відтягнуть кошти та й кару за се, що здурила Пруса. Нехай не їдуть також каліки, старі і слабосильні, вездалі до тяжкої роботи, бо їх завернуть.

Які папери треба мати? Як хто хоче їхати на роботу до Пруса, мусить мати службову книжку, або паспорт, або війскову книжку, або посвідчене від громади (свідчення приналежности, Heimatschein). Службову книжку дає війт і за се не треба нічого платити. Як їде чоловік з жінкою, то най возьме посвідчене від уряду парохіяльного, що то его шлюбна жінка.

Що коштує дорога? Дорогу до прускої границі до Мисловиць мусить кожний заплатити за себе. Від прускої границі (від Мисловиць) аж на місце роботи, платять той пан, до котрого їде ся на роботу. Як хто не выдержити при роботі цілий той час, на котрий був підписав контракт, то пан обтягне ему з платні се, що заплатив був за дорогу і не заплатити дорога з поворотом. Часами Прусакі дають завдаток, аби робітник міг заплатити собі дорогу до прускої границі.

Сей завдаток відтягають відтак з платні. Але завдатку не дають всі, тож на дорогу до границі все треба мати свої власні гроші.

Як їде що найменше 10 робітників і як вони мають посвідчене від громади, що їдуть на зарібки, тоді платять тільки половину того, що коштує дорога. З таким посвідченням треба згледити ся до начальника руху на станції зелі-

зничій і тоді він скаже видати половину білету.

Вибираючись в дорогу до Прус, треба брати зеліничий білет від власної станції аж до Осєвєнціма. В Осєвєнцімі треба взяти другий білет до Мисловиць.

Для выгоди подаємо ціну цілого білету їзди з головнійших станцій нашого округа.

Цілий білет їзди третою класою до Осєвєнціма коштує:

З Галича	13 К 20 сот.
„ Станиславова	13 „ 90 „
„ Коломиї	15 „ — „
„ Стрия	12 „ 60 „
„ Бучача	15 „ 50 „

Тільки коштує зеліничий від нас впрост.

Пригадуємо, що коли їде що найменше 10 робітників, а кожний має посвідчене від уряду громадского, що їде на роботу, тоді всі ті робітники платять тільки половину білету. Тоді дорога зі Станиславова до Осєвєнціма буде коштувати 6 К 95 с.

З Осєвєнціма до Мисловиць доплатує ся білет за 60 крейцарів.

Язик за зубами! Нікому не кажіть, хто вас «підмовив» на роботу до Пруса. Не кажіть, хто вам казав про ті зарібки, не кажіть, кого ви радили ся, хто до вас писав, та хто вас закликав. Особливо мовчіть тоді, коли вам допоможе до виїзду сусід, священик, руский «агітатор», народний організатор, чи Народна Канцелярія. Вже не один виговорив ся чи перед староством, хто ему казав про зарібки в Прусах та й староста покарали тих, котрі народови показали дорогу. Наберіть води в рот і мовчіть, як закляті, нехай не свплать ся кари на тих, котрі народови бажать добра і хочуть его вратувати від голодової смерті. Як вас будуть питати, хто вас підмовив на роботу до Пруса, або хто вас вислав на сю роботу, то кажіть, що ви вчитали в газеті, або що вам розказували в місті на торзі.

Нехай ніхто не важить ся їхати, доки не не підпише контракту.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядчо о вирівнанє залеглогий та о приєднуванє нам нових передплатників.

На грошевих переказах просимо дуже читко виписувати адресу: «Адміністрація часописи Руслан».

Ціна поодиноких чисел нашої часописи знижена на 10 сотинів.

Н О В І Н К И.

— **Календар.** В неділю: руско-кат. Григорий Богосл.; рим.-кат. Ромульда. — В понеділок: руско-кат. Ксенофонта; рим.-кат. Йояна з Маль-

Денис Угнівець.

На перехрестю...

За кілька днів диспута з філософі. Треба показати ся перед лясими та выголеними учителями: філософом.

Так думає молодий студент, сидячи при столику обложений «шпаргалами», списіваними, старими книгами в пергаминовій оправі. Картку-первертає цілі стоги скриптів.

Така мудрість: філософія... пізнати весь світ... ввійти в його душу... зглубити його... пізнати правду... Матеріялізм, ідеалізм, реалізм, позитивізм, скептицизм, онтологізм, атеїзм, пантеїзм, соціялізм, нігілізм — і невлічима череда їзмів та инних хитро-мудрих слів розвм гуде в голові молодця.

Похилив голову — думає. Слова, фрази перелітають в памяти, мішають ся в найріжню родийші вирази, в один високий стовп комарів, що грають вечером понад мочарами. Поволи стовп довшає — довшає, по обох боках високі мури — камяниці — храми...

Десь щезли комарі... де вони?...

Метаморфоза...

Рій людий... багаті, вбогі, веселі, понурі, щасливі, бездольні перепихають ся біля себе...

десь спінати — біжуть... їх статі ростуть — темніють — рідніють — розпливають ся туманом — туман стає прозорий як воздух — легкий як етерична матерія...

Цілий світ — вир... велика нуля...

Цук-ру-у... цук-ру-у-у...

Се веселий голос синогорлички з сусідної кімнати... Як всемогуче слово Сотворителя, з тої нулі в голові увесеного фантазиею молодика — в одній хвили творить світ в своїй дійности, в своїй незрівняній красі — гармоній — величи...

Цук-ру-у-у... ми такі щасливі... цук-ру-у-у... маємо власне гніздочко — дитинку, кличе самчик до самчки — ми ситі, нам тепло... цук-ру-у-у... нас люди шанують, поважають — нас ніхто і нічо в світ не обходить...

Цук-ру-у... цук-ру-у... а сей дурень думає — благословить і проклинає — любить і ненавидить... цук-ру-у-у... який він дурень...

А сполохані мисли студента знова злітають ся... Анаксагори, Сократи, Плятони, Діогени, Епікури, Зенона, ангельські доктори, Картезії, Спиноци, Конділяки, Ляйбніци, Канти, Фіхти, Шелінґи, Геблї, Дарвіни, Спенцери — ідуть повагом, на кождому чолі певність... Вони кличуть до себе: Сюди — в мене правда — дорога преста!...

І кілько би їх не було, кожний має свій розум — здаєсь, вказує певну, просту стежку...

Кому вірити, за ним піти, де правда?

Діти сивоволосі!... ви хочете найти правду, ввійти розумами своїми в таємничий, замкнений храм світа, туними патиками пробити аємлю і цілий небесний простір?!

Діти... діти!... не дайте ся висьміяти...

А над віковим, безрадним чоловіком сияє Світ незримий, Світ істини і лагідними лучами Євангелія осєвчує світ...

А чоловік потемки мацає...

Молодець примкнув очі — все думав.

Здавало ся йому, що входив в темну, глубоку, холодну могилу пожовклим, глухим трупом. Слідком за ним ішла тьма. Опісля задрожали небеса — повіяв страшний вихор — загреміли гromи — і серед бурі та блискавиць упало небо на землю...

А лоскіт — гук валучого ся світа зілляв ся з криком і стоном людським в великий, безграничний... океан руїни...

Яке диво... Мертве його серце задрожало на той страшний лоскіт — скорчило ся з болю — зойкнуло — і самою вольною душею уносило ся над руїною світа.

Вольна душа не бачила більше золотокованих палат — лише купи румовиска... Не було чути сміхів аві владу... Обдерті, босоногі бурлаки та сироти лежали побіч з білими та випещеними тілами в шовках і багрянцях... Ангел смерті плив десь... зникав... За ним волочив ся

є, що австрійська делегация мусить ждати, поки угорська делегация не ухвалить військового бюджету.

Будапешт. Католицький дневник *Altkotmanu* доносить, що нові вибори до угорського союму будуть імовірно в сім році.

Вашингтон. Народно-республіканський союз редакторів однодушно ухвалив резолюцію, аби теперішнього президента Спол. Держав, Рузвельта всіма силами поперати при новім виборі президента.

Лондон. *Times* пише, що на основі договору з Япавією Англія мусіла би чинно поперти Япавію тоді, коли би Росія одержала поміч від якої держави, або коли би Росія побила Япавію. Сі оба случаи, як *Times* твердить, є неімовірні.

Лондон. *Daily Mail* доносить з Чіфу, що російська фльота, яка оноді виплинула з Порт-Артура в незвіднім напрямі, плаває здовж корейських берегів. Інші дневники доносять, що російська фльота повезла на Корею 6000 війська. Говорять також, що фльота Росії зібрала ся коло Чомульпо, де мзла би прийти до першої оружноі стрічі між обома ворожими фльотами.

Петербург. Вовні округи київський і одеський амобілізовані. Щоденно відїздять відділи війська до східної Азії. — Нині має Росія вислати відповідь на письмо Япавії.

Заява.

Многі Всечесв. Отці запитують мене, чи можна ще дістати „Майске Богослужене або Стежечка в Рай“? Сим заявляю, що з тисячки примірників у мене є ще кільканайцять, яких не продам, хіба що ще деякі примірники остали не продані в книгарні Наук. Тов. а ім. Шевченка. Друге видане сеї книжочки не появить ся, але я приготую зовсім нові читаня, лишень о П. Д. Марії, які сподію ся видати в 1905 році. А щоби в них були займані приміри, проте прошу Всеч. Отців прислати мені як найбільше примірів з рускої церковної історії і красні а легкі пєні о Пр. Діві Марії будь вже звані, будь власного укладу. — *Свящ. Данило Бодревич в Дорожнику, поч. Іосо.*

Запросини до передплати.

Перший руский ілюстрований

КАЛЕНДАР МУЗИЧНИЙ

НА Р. 1904.

з богатим і одноким в своїм роді додатком літературним опустить незадовго працу друкарську.

Число примірників обмежене на число передплатників.

Передплата **2 К 10 с** (вже з оплатою пошти).

Замовляти Календар музичний можна ще до кінця сего місяця, надсилаючи поштовий переказ під адресою: **Р. Зарицький, у Львові, ул. Коперника ч. 16, I пов.**

Християнський Календар МІСІОНАРЯ

на 1904 рік

коштує лише 50 сот., а з поштовою пересилкою 60 сот. Зміст богатий, ілюстрації гарні. При закупні більше примірників вельми значний опуст. Висилає лише за готівку: *Видавництво Чина св. Василія В. в Жовкві.*

ЕКОНОМІСТ

місячник економічно-господарський, орган стоваришень заробкових і господарських, почав виходити у Львові під редакцією д-ра Михайла Коцюби і Костя Паньківського. Річно коштує 5 К. Адреса Редакції і Адміністрації: Львів, Ринок 16.

„Напівник церковний“

виданий бл. п. Ігнатієм Полотнюком в Перемишлі, можна набувати у тогож жени під адресою: **Катерина Полотнюк, вдова по шівці катедральнім в Станиславові, ул. Собіського ч. 50.**

Ціна брошуров, прим. 4 К.
Оправного в пів-полотно 4 К 50 с.
Оправного в полотно 5 К.
Пересилка поштою 60 с. т.

ОБЕЗПЕЧАЙТЕ БУДИНКИ, ДВИЖИМОСТІ, ЗБІЖЕ І ПАШУ

проти огневих шкід

в одинокім рускім Товаристві асекураційнім

„ДНІСТЕР“

ТОВАРИСТВО ДНІСТЕР опирає ся на взаїмности членів, то значить, звертає членам щорічну чисту надвижку. Звороти виносили на р. 1900, 1901 і 1902 суму **219.332 кор.** т. в 8%.

ШКОДИ ліквідує ДНІСТЕР скоро при участі місцевих членів і делегатів. Від 1893 до 1903 виплатив ДНІСТЕР відшкодовав на суму **4.161.569 кор.**

ФОНДИ ДНІСТРА з кінцем 1903 р. вивосять **1.013.691 кор.** і уміщені в пунілярних і цінних паперах.

ПОЛІСИ ДНІСТРА приймає при позичках Банк краєвий і каси ощадности.

АГЕНЦІЇ ДНІСТРА находять ся у всіх містах, місточках і многих селах і легво кождому обезпечити ся через агента; **ДНІСТЕР** уділяє агенції господарям, де єще на більший округ нема агенції. **Агенти** заробили вже **537.815 кор.** провізії.

НА ЖИТЄ треба обезпечити ся через ДНІСТЕР в Товаристві краківекім; власну провізію від таких обезпечень дає ДНІСТЕР на русні добродійні ціли; тому на жите обезпечайте ся тільки через ДНІСТЕР.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕГЕНЬ ДНІСТЕР

у Львові, ринок 10, в домі „Просвіти“.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

— Від 1. до 15. лютого 1904. —

- 1) Увертура. Реклямограф.
- 2) Сестри Леддер, жовглерки взад і вперед.
- 3) Jean de Berghof, манипулятор карт і монет.
- 4) Les Margois, акробатичні танечниці.
- 5) Американський біоскоп.
- 6) Мотобаби, чоловік чи машина.
- 7) Барозске тріо, сцєна гумористично-гімнастична в лісі.
- 8) Орхєстра.
- 9) Oliveira trio, найбільші іспаньскі інструменталісти.
- 10) Little Trilby, 8-літня відгадувачка думок.
- 11) The royal six, дамський трапєсфрмацийний секрет.
- 12) Американський біоскоп.

Щоденно о 8. год. вечер представлєне. В неділю і свята 2 представлєня о 4. год. попол. і 8. год. вечером. Що пятий High-Life представлєне. Білєти вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльова при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

В книгарні Товариства ім. Шевченка і в книгарні Ставропільській можна дістати отєї праці відані проф. д-ром Ів. Ковачом:

- Будучність гімназій. Ціна 1 К.
- Партийна політика і морал. Ц. 50 с.
- Родинне жите (під розвагу руским „соколікам і паннам“). Ц. 50 с.

Соціалїзм, етика і політика (під розвагу „старшим і мелодшим“). Ц. 50 с.

Три перші праці зладжені на основі творів професора берлінського університету д-ра Фрідріха Паульзена.

Унтерменауска фабрика виробів з глини
ІВАНА КНЯЗЯ ЛІХТЕНШТАЙНА
Unterthemenau bei Lundenburg, попучає:

плати кафеві і мозаїкові, признач. яко найкращої якості, о річи в продукції 10 мільонів плит, дьале нам іні рури і ламані цєгли, рури до Аренованя, фальцовані дахівні, пошвані і нерозвані плити отіні, дахівні цинковані.
Ілюстровані цінники Арром і оплатно.
Число робітників 700.

S (23—24)

Фахово рільнича часопись

„ГОСПОДАР“

(Перемишль, Побереже ч. 1)

зачала з 1904. р. семий рік свого видавництва. Виходить щомісячно в 16 сторонах битого друку, мієтьє короткі, точно оброблені відомости з найновійших практик господарських (до 200 статей в році), приміненних до потреб меншої посілости і коштує в дорозі передплати дві корони річно.

ДО КАНАДИ

як і до всіх других заморских земель переправляє **НАЙДЕШЕВШЕ** повсюди знакома фірма.

B. KARLSBERG

HAMBURG, Ferdinandstrasse 15.

Поки хто шифкарту купить, нехай порівнає мої ціни з цінами агентів корабельних.